věcně posuzovati jest dle ustanovení zákona ze dne 26. prosince 1912 č. 237 ř. z. a to i když o nároku takovém již dříve za platnosti zákona právě citovaného rozhodnuto bylo (§ 2 nař. min. zeměbrany ze dne 27. července 1917 č. 314 ř. z. o ustanoveních přechodných).

Stěžovatelce příslušel proto dle § 7, odst. 11 zák. ze dne 27. července 1917 opravný prostředek odvolání ze zmíněného zamítavého rozhodnutí a zemské komisi náleželo, aby odvolání ve věci samé rozhodla.

Naříkané rozhodnutí odporuje § 7, odst. 11 cit. zák. a bylo je proto zrušiti.

Č. 36.

Vyživovací příspěvek: * Zjištění skutkové podstaty, jež může býti učiněno jen logickým závěrem z daných skutkových okolností, patří jako součást rozhodovací činnosti do příslušnosti rozhodovacího úřadu. Není proto vyživovací komise vázána názorem obecního úřadu, posuzujíc otázku ohrožení výživy ve smyslu zákona o vyživovacích příspěvcích.

(Nález ze dne 12. února 1919 č. 834.)

Prejudikatura: Srovnej nález č. 15. Sbírky ad II.

Věc: Karel a Antonie Dobroruk̊ých v Praze (adv. Dr. František Čeřovský z Karlína) proti Zemské vyživovací komisi v Praze o vyživovací příspěvek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Jindřich Dobroruka, obchodní příručí, s průměrnou denní mzdou 4 K, nastoupil vojenskou službu dne 11. května 1916, načež vznesli jeho rodičové a sourozenci nárok na vyživovací příspěvky. Pražský magistrát navrhl, aby částečně vyhověno bylo žádosti sestry Boženy, jejíž výživa jest větším dílem ohrožena. Okresní vyživovací komise zamítla tento nárok výměrem ze dne 13. prosince 1916. Dne 16. září 1917 žádala matka Antonie a sourozenci Ludvík a Božena opětně o příspěvek s odůvoděním, že též druhý syn, resp. bratr Karel nastoupil vojenskou službu. Žádost tuto obmezila Antonie Dobroruková dle protokolárního prohlášení ze dne 2. listopadu 1917 toliko na dceru Boženu. Vyživovací komise rozhodla zamítavě, poněvadž dle výdělkových poměrů Karla Dobroruky (otce a manžela) není povoláním Jindřicha Dobroruky k činné službě ohrožena výživa žadatelův. Zemská komise tento výměr potvrdila.

Tomuto rozhodnutí vytýká stížnost nezákonnost, protože nedbalo návrhu magistrátu na částečné vyhovění žádosti stran dcery Boženy, ačkoliv návrh ten byl odůvodněn v dotazníku tím, že výživa její z části byla závislou na výdělku povolaného.

Nejvyšší správní soud uznal stížnost bezdůvodnou. Učiniti z daných skutkových okolností závěr o tom, zda jest výživa některé osoby závislá na práci nebo výdělku povolaného a zdali výživa jest ohrožena, jest aktem kognice a patří tudíž výhradně do kompetence úřadu rozhodovacího. Závěr ten jeví se býti zjištěním rozhodné skutkové podstaty a nepodléhá proto dle § 6 zákona ze dne 22. října 1875, čís. 36 ř. z. z r. 1876 přezkoumání nejvyšším správním soudem.

Náhled magistrátu, ku kterému dospěl na podkladě vyšetřených okolností, nemůže tudíž, ježto magistrátu právo spolurozhodování nepřísluší a ježto magistrát nemá postavení úředního znalce, jehož posudek by zákon za rozhodný prohlašoval, nikterak vázati komisi při rozhodování a nelze proto shledati nezákonnosti v tom, že nárok stěžovatelův proti příznivému posudku magistrátu byl zamítnut.

Č. 37.

Dávka z přírustku hodnoty nemovitostí (Čechy): * Prekluse při vyhledávání hodnoty nemovitosti dle § 18 řádu dávk. nastává jen tehdy, šetřil-li úřad formálních předpisů, daných o vyhledávání hodnoty, zejména vyzval-li stranu, aby sdělila hodnotu, jež se jí zdá přiměřenou, a oznámil-li straně podklad, na kterém ke svému vlastnímu ocenění dospěl.

(Nález ze dne 12. února 1919 č. 835.)

Věc: Marie Šmakalová a spol. (adv. Dr. Eduard Körner z Prahy) proti Zemské správní komisi království Českého o dávku z přírustku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje jako zákonem neodůvodněné.

Důvody: Platebním rozkazem král. čes. zem. inspektorátu pro zemské dávky z 12. února 1917 č. j. N 19.412/2147 ai 1916 vyměřena prodávajícím manželům Františku a Marii Šmakalovým, z nichž zatím prvý zemřel a jehož pozůstalost odevzdána dědicům Anně Ludvíkové a nezletilému Václavu Šmakalovi, z prodeje Jílovských pozemků č. kat. 795/1, 795/2, 839 a 840 dávka z přírůstku hodnoty 1038 K 82 h. Dávka vypočtena na podkladu nabývací hodnoty 3230 K a zcizovací hodnoty 8000 K s připočtením dávky převzaté k placení kupujícími manžely Jaroslavem a Ladislavou Benediktovými.

Nabývací hodnota zjištěna takto: Kupující, oznamujíce koupi předložili opis trhové smlouvy stěžovatelů ze dne 6. července 1883, vykazující kupní cenu 6000 K. Prodávající vyplňujíce vzorec přiznání, uvedli stejnou cenu kupní, výměru 4 jitra 33 □° a úmluvu o placení dávky kupujícími a jako svůj vpočítatelný náklad asi 800 K za melioraci někdy z r. 1885. Inspektorát hledě ke stáří tohoto převodu zjistil u obecního úřadu v Jílovém obecnou hodnotu těchto pozemků k 1. lednu 1903 na 1 K za 1 □° a sdělil stěžovatelům, že dle § 18 řádu o zavedení zmíněné dávky ustanovil 3230 K jako hodnotu pozemků v den 1. ledna 1903, při čemž je upozornil, že nepodají-li do 14 dnů námitek proti této předpokládané hodnotě, vyměří se dávka na jejím podkladě a že, budou-li podány námitky, vyšetří se hodnota soudním odhadem. Stěžovatelé oznámili podáním z 13. ledna 1917 v čas došlým, že již v přiznání zodpověděli všecky dotazy a hlavně že oznámili, že kupující převzali placení dávky, aby se tedy všecky přípisy těmto posílaly. Na to vyměřena dávka podle nabývací ceny 3230 K. Výpočet její spočívá asi dle číslic, napsaných na přípisu obecního úřadu tužkou, na nesprávném předpokladu, že jitro rovná se 800 □° a jako konečná číslice vypočteno tam 3233 K dle výměry 4 jiter 33 □°.